

Efeze 5:18

“en wordt niet dronken in wijn waarin overdaad is,
maar wordt vervuld met de Geest.”

Gemeente,

Vier keer per jaar moet toch kunnen. Want vier keer per jaar doet iedereen er aan mee, in Efeze. Aan het Bacchusfeest. Want Bacchus, of Dionysius, is de god van de drank in het Romeinse rijk. En vier keer per jaar wordt er feest gevierd voor deze god. En dan moet natuurlijk de gave van deze god, de drank, de wijn, goed gebruikt worden. Werkelijk iedereen kom je er dan ook tegen. Als ze je missen hoor je er echt niet bij, en dan kan lastig zijn de volgende dagen op school en op je werk. En dat kan zich tegen je keren als er eens iets weg te geven valt of er komen functies vrij en ze hebben je niet gezien op het feest. En als er dan goed gedronken is dan lopen of waggelen alle mensen in lange optocht door de straten van Efeze. Zingend, lallend gaan ze door de straten. En je kan je zo indenken dat als er in een huis in Efeze iemand christen geworden is, dat echt een breekpunt werd. Ga je nog naar de bacchusfeesten toe? Want die man kon het eigenlijk niet maken weg te blijven. En die jongere wilde toch wel daaraan mee doen.

1 verbod Dat is de achtergrond van wat Paulus in onze tekst zegt: wordt niet dronken in wijn. Zoek die ervaring niet. Want wat doet wij eigenlijk met je, wat doet alcohol met een mens? Nou in de eerste plaats het geeft je een goed gevoel. Je bent je zorgen wat kwijt op dat moment. En je ervaart een bepaald geluksgevoel. Vol met drank ben je de vrolijkheid zelve.

En dan merken ze ook aan je dan. Je bent loslippiger en spraakzamer dan ooit. Je praat een heel stuk makkelijker. Alleen dan merk je wel dat je grenzen wat verlegt zijn. Als je onder invloed bent dan zeg je dingen of je doet dingen die je anders niet zo makkelijk zou zeggen. Je praat over meisjes en vrouwen met een gemak en schunnigheid waar je anders toch wat voor terugschrikt. Of je maakt opmerkingen over buitenlanders die je anders ook niet zo makkelijk over je lippen zou krijgen, maar dat gaat dan een heel stuk makkelijker, zomaar vanzelf. En over sterven doe je ook zo moeilijk niet, daar doe je luchtig over en lacherig alsof het gewoon een keertje uitstappen is.

Vandaar dat er staat: wordt niet dronken in wijn waarin overdaad

is. En overdaad is een woord dat letterlijk betekent: heil-loosheid. Waarin geen heil is. En heil is omgang met God. Dat is het heil. Dat je met God omgaat. En wees maar eerlijk dat lukt je niet als je teveel gedronken hebt. Echt bidden en je concentreren op God en Christus. Als je teveel gedronken hebt kun je, wil je ook helemaal niet denken aan de ernst van het sterven en aan de eeuwigheid. Dan ben je in een roes. En je ziet de dingen vaag en wazig. Je ziet de rechterstoel niet en de eeuwigheid. En bidden lukt niet.

Wordt niet dronken in wijn. Ook niet als het hele dorp het wel doet. Ook niet op vakantie. Ook niet op een feestje. Ook niet als je het moeilijk hebt, en je nergens meer vreugde aan beleeft, alleen maar narigheid en rottigheid en je denkt: dan heb ik tenminste nog een keer wat plezier dat ik het wat vergeet. Wordt niet dronken.

Hoever kun je en mag je dan wel gaan? Helemaal niks drinken of toch af en toe wat? In elk geval blijf aan de veilige kant. En maak al helemaal geen gewoonte van een glaasje drinken. Er is iets fundamenteel mis als je het zonder bier niet gezellig kan zijn. Als het alleen leuk kan worden met alcohol erbij. Als het gewone niet meer genoeg is. Als je niet meer in het gewone het bijzondere ziet en ervan genieten kan. Niet meer genieten kan van wat God geeft in gezondheid en vrienden, gewoon eten en drinken, in de Bijbel en in de kerk. Een christen mag en kan zo genieten van wat gewoon lijkt. Omdat het gave van God is, omdat het onverdiend is, omdat het uit Christus komt. Omdat als alles tegenzit ik toevlucht tot God heb. En dan heb ik die uitvluchten van drank en roes niet nodig. Want ik verwonder me dag aan dag over wat God mij geeft, en geniet van Zijn gaven, van Hem Zelf.

Geldt dat alleen drank? Nee, zeker niet. Er kunnen meer dingen zijn: een avondje voetbal kijken, een filmpje pakken, dvd'tje kijken waarin heil-loosheid is. Waardoor je omgang met God verwaait en vervluchtigt. Je gerichtheid op Goddelijke dingen uit het lood geslagen wordt. Je kriegel wordt als het over eeuwigheid en sterven gaat. Daar moeten we dan heel eerlijk in zijn voor God. Wat heil-loos is, moet uit ons leven weg. Dat wil de Geest eruitsnijden en weghalen. Een avondje dat heil-loos is kan niet voor God ermee door.

Als het al niet zo is dat ons hele leven een roes is. We zien wazig en vaag. De eeuwigheid en de rechterstoel blijven uit beeld. We leven alsof er geen eind aan komt, alsof sterven zo erg niet is, alsof God ver weg is. En ons leven is een roes. En je zou ontwaken als je tegen het

gericht aan botst. En een klap wakker worden en ontuchtend zijn. En voor eeuwig te laat. De tijd voorbij laten gaan.

Wordt niet dronken in wijn! Maar...

Dat is nou het mooie van het christelijk geloof! Dat het niet bij verbieden blijft. En dat is tegelijk ook een voorbeeld. Want het is natuurlijk niet erg wervend als je alleen maar zeggen kunt tegen mensen of in de opvoeding: dek erom, laat dit, laat dat, denk erom dat je niet zus en niet zo. En dat is het dan. Dat stoot af en is tegelijk heel arm. Zo hoeft het niet, zo mag het niet. Want het christelijk geloof, God Zelf, heeft altijd een alternatief dat veel beter, mooier, rijker, heerlijker is. Zodat je, als iemand iets verbiedt of afraadt kunt zeggen: maar er is iets anders beters, rijkers, wat wel goed is en dat wel mag.

2 aanbod   Wordt niet dronken in wijn, waarin heil-loosheid is, maar wordt vervuld met de Geest. Niet vol van wijn, maar vol van de Geest. Waarom stelt Paulus die twee nou tegen elkaar? Omdat er in zekere zin overeenkomsten tussen zijn. Beter gezegd omdat wijn en Geest elkaars spiegelbeeld zijn. Want we zagen dat het bij wijn en alcohol dan gaat om iets te ervaren, en dat je er loslippig van wordt. Nou, dat doet de Geest ook, de vervulling van de Heilige Geest zorgt voor precies hetzelfde. Die geeft ervaring en die maakt je loslippig, doet je mond opengaan.

De Heilige Geest geeft ook ervaring. Ervaring van God en Zijn heil. En dat geeft ook vreugde. Vreugde in God en Zijn heil. Hoe dat zit? Om te beginnen moeten we ons dat dan zo voorstellen: zodra iemand tot Christus komt, ontvang je de Heilige Geest. De Heilige Geest Die je tot Christus deed vluchten Die komt dan in je wonen. Hij leert je het leven zoeken in Christus. De Profeet, Priester en Koning. Borg in Zijn lijden, Hoofd in Zijn opstanding. En dan komt de Geest in je. De Geest Die uit de hemel komt. Die onderpand eersteling is van de hemelse zaligheid en vreugde. En dan wordt de Geest vergeleken met water. Als dan je hart een glas is, kan er in dat glas een bodempje water zitten. Net een laagje op de bodem. Maar je kan meer water in dat glas doen, een kwart vol, half vol, driekwart vol en maar doorgieten dan is het vol en dan loopt het over: is het vervuld. Als de Geest in je woont en zwak werkt dan is er een bodempje, maar als de Geest krachtig werkt en krachtiger en krachtiger dan loopt je hart over! Over van God en van de zaligheid. Dat geeft ervaring en beleving. Van God en Zijn welbehagen. Wat is mijn verlorenheid diep, wat is Zijn welbehagen diep, het duizelt me als

ik die twee bezien mag. Dat God mij heeft liefgehad. Gods eeuwige verkiezende liefde inzien en smaken. En dat om Christus wil. Om Zijn offer dat Hij bracht. Zo zwaar geleden, zo diep. Zo vol liefde, vol genade. Om zoveel heil te schenken van vergeving, kindschap en eeuwig leven. En dat is eeuwig heil. Zonder einde, zonder schaduw of gebrek, vol helemaal vol van God en Christus en liefde. Vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid. En wat ik soms tegen de klippen op, tegen de aanvechting in geloven mag dat ondanks alles om het Woord en omwille van Gods belofte, het heil voor mij is, dat mag dan ervaren en beleven. Dat doet verlangen naar het volmaakte, naar de wederkomst, en de Geest en de bruid zeggen: 'Kom'.

Gemeente, geloof dat een rekensom is, een conclusie is, dat is hier vreemd aan, dat heeft nooit wat te vertellen, nooit wat beleefd en ervaren. Geloof dat alles vanzelfsprekendheid acht en natuurlijk vind dat weet hier niets van. Kan er zich niks bij voorstellen.

Vervuld met de Heilige Geest. Kent u daar wat van? Van deze hoogten en verten en ervaringen? En als u er wat van kent, dan ken je maar één verlangen: mag ik er nog meer van kennen, nog rijker nog voller. Dat is iets aan rijkdom. Dat is zoveel rijker dan dronken in wijn. Al was het alleen maar dat die roes van wijn altijd weer over gaat. En dan moet je weer opnieuw ervoor zorgen. Maar het zijn de laatste druppels van een uitdrogende rivier. Die een keer leeg is, eeuwig leeg. Maar vervuld met de Heilige Geest dat zijn de eerste druppels van een regenbui die komt, die eeuwig komt en blijven zal.

Dat is toch mooi, als je zoiets vertellen kunt? Kunt u kun jij uit eigen ervaring doorgeven dat het leven met God zoveel rijker is en beter is? Dat dat in Zijn huis, aan Zijn tafel, op je knien, boven de Bijbel zo heerlijk kan zijn. Wat arm als je in de samenleving staat, in de gemeente leiding geeft, opvoedt in het gezin en je weet hier niet van mee te praten. Wat arm. En wat is het appel nodig en op zijn plaats: wordt vervuld met de Heilige Geest.

Er is nog een overeenkomst. We zagen dronken in wijn geeft ervaring, beleving, vervuld met de Geest ook, maar rijker, voller, heerlijker. Maar er is nog een tweede punt van vergelijk en spiegelbeeld. Dronken van wijn maakt loslippig. Vervuld zijn van de Geest ook. Dan gaan monden open.

Dat zie je direct met Pinksteren en zij werden allen vervuld met de

Heilige Geest en zij begonnen te spreken....

Dat was al eerder zo bij Zacharias die werd vervuld met de Heilige Geest en begon te spreken, te zingen, zijn lofzang.

Dat is later met Petrus zo staande voor de Joodse raad en vervuld met de Heilige Geest zei hij.....

Dus vervuld met de Geest kun je je lippen ook niet op elkaar houden.

Goed er blijft verschil tussen iemand die toch al makkelijk praat en iemand die qua natuur gesloten is, maar toch, vervuld van de Geest wil het eruit.

Kijk ook maar naar het vervolg: sprekende onder elkaar, zingende en psalmende de Heere. Zomaar, je praat erover met je vriend, vriendin. Zomaar, je hebt het erover met je gezin. Zomaar je kunt het niet voor je houden in de gemeente, op je werk. Zingende. Op de fiets, aan de strijk in de stal je breekt zomaar uit in een psalm. Waar je van zingt zegt heel wat van waar je hart van vol is en naar uitgaat. Is er dat nooit? Is het dan niet arm?

Maar weer met verschil: dronken in wijn, dan zing je wel, maar je weet niet half wat. Gedachteloos. Maar vervuld met de Geest zing je en Psalm je met je hart. En dat je hart is centrum van overleg. Je weet wat je zingt. Je bent juist extra helder en scherp. En een mooie melodie met dubieuze inhoud moet je niks van hebben. Als er de diepte en hoogte in ontbreekt, de strijd en de overwinning. Je beseft juist extra goed wat je zingt. Je zingt zo graag Psalmen en zo graag dat wat God op het hoogst verheerlijkt en mij op het diepste vernederd.

Dan is het het spiegelbeeld van de van de wijn. Want dronken van wijn dan ga je je grenzen verruimen, steeds oprekken. Maar vervuld met de Geest ga je de grenzen steeds scherper zien. Vervuld met de Heilige Geest wordt heiligheid steeds meer je verlangen en de afkeer van de zonde steeds groter. Laten we zeggen je reukorgaan wordt steeds scherper. Om te geur van de zonde te ruiken en afkeer van te hebben. Je kunt er steeds minder van hebben en steeds minder dichtbij komen. Dat geldt het doen van de zonde. Je zoekt de grenzen op hoe heilig mogelijk ik kan gaan. Niet zo ver mogelijk maar zo heilig mogelijk. Maar ook het luisteren naar de zonde kan ik niet meer verdragen, het kijken naar de zonde kan ik niet meer plezier aan beleven. De geur van leven voor het aardse, van roem willen halen voor jezelf, van gericht zijn op hier en nu, op de grootsheid der wereld, die staat me tegen. En het kijken ernaar verschaft me geen plezier meer, maar doet me verdriet. Vervuld met de

Geest verliezen andere dingen zoveel glans en aantrekkingskracht. En het gaat er niet om: hoe ver kan ik gaan, hoe kan ik zoveel mogelijk blijven doen, maar kan ik zoveel mogelijk God eren en voor Zijn rijk doen.

Gemeente, is er niet veel meer in God dan wij doorgaans beseffen en beleven? Is het plafond van Gods heil niet veel hoger dan wij doorgaans denken? De ervaring van Zijn heil, het spreken en zingen van Zijn werken en genade, het heilige leven dat de zondegeur schuwt is het vaak niet onder de maat bij ons? Wie kan zelfgenoegzaam zijn? Wie kan achteroverleunen dat het wel best is? Wie heeft zich niet te schamen, o Heere, ik leef zover beneden peil, zover onder de maat. Er is zoveel me in God dan wij denken. En dat wil Hij aan ons kwijt. Dat wil Hij ons uitdelen, daarom staat er:

3 gebod   Wordt vervuld met de Heilige Geest. Laten we daar eens goed naar kijken, want dat is een merkwaardige uitdrukking. Als je die taalkundig ontleed is het een wonderlijke combinatie. Het is een imperatief, een gebiedende wijs, een bevel met andere woorden. Maar dan zou het logisch zijn als er stond: vult uzelf met de Heilige Geest.

En dat staat er niet. Het is een passieve vorm, lijdende vorm. Wordt vervuld. Dat betekent: een ander moet dat doen. Het woordje worden geeft aan: iemand anders doet het. Ik word vastgehouden door iemand anders, ik word gedragen door iemand anders. Ik word gefeliciteerd door iemand anders.

Dus het is een beval aan mij gericht wat een ander doen moet! Mij word iets bevolen wat een ander voor mij doen moet. Vreemd!

Dat betekent dus allereerst: ik vul mezelf niet met Gods Geest. Vul uzelf met Gods Geest is onmogelijk. Ik beschik niet over de Geest, ik kan de Geest niet naar me toehalen. Ik kan mijzelf niet vullen met de Geest van God. Het kan zijn dat ik veel weet van de Geest en van wat hij doet, daar met Pinksteren van gehoord heb en dat goed opgenomen heb. Het kan zijn dat ik daardoor vurig ben gaan verlangen naar de vervulling met de Heilige Geest. Vurig verlangen, en dan nog of juist merk ik: ik kan het mezelf niet geven. Ik ben machteloos. Ik sta verlamd en hulpeloos. Hoe graag ik ook zou verlangen, ik maak mezelf niet vervuld. Dat is die wonderlijke spanning in het genadeleven. Die God soms zo die laat voelen opdat..ja opdat.....

En toch staat er een bevel. Wordt vervuld. Dat wil me in de klem brengen. Dat ik er niet gelaten onder ben en me erin schik, nou ja ik kan het niet van mezelf, dat is nou eenmaal zo. Nee, het wil me in de klem brengen, uitdrijven naar Wie het wel kan. De Heere Jezus: ik moet vervuld worden met Uw Geest, maar ik kan me niet vullen, Heere Jezus vult U mij dan! Want het is de Geest van Christus. Hij heeft Hem verworven, Hij heeft de wet vervuld, de gehoorzaamheid volbracht, de vloek gedragen. Hij heeft de Geest verworven. Hij mag Hem uitdelen van de Vader. Daarom kan Hij uitgedeeld worden! Daarom kan Hij geschonken worden. Daarom is elke druppel van de Geest kostbaar, gekocht en betaald met Jezus' bloed. Elke druppel beleving, elk woord dat in mij opwelt, elk sprankje verlangen naar heiligmaking is duur gekocht! Daarom mag ik dankbaar zijn voor elke druppel en tegelijk verlangen en smeken om meer, om een hart vol, om vervulling.

Wordt vervuld. Want wat is een christenleven dat nooit vervuld is arm, lauw, schraal. Wat is zo'n leven stil, zwijgend. Wat is zo'n leven krachteloos en zonder werving omdat het zo onheilig is. Wat doet zo'n leven God tekort. Wat is zo'n leven arm voor jezelf. Wat houdt zo'n leven anderen op afstand en onthoudt het anderen veel.

Wordt vervuld. Dat staat hier. In Efeze 5. Tot mensen de Heilige Geest al hadden, met de Geest verzegeld waren. Maar die vervulling is telkens weer nodig. Dat geeft de werkwoordsvorm ook aan. Wordt telkens weer vervuld. Want dat hart van ons is als een glas, nee een vergiet. Vandaag volgegoten en morgen weer leeg. Moe steeds weer vervuld worden. Vervuld met de Geest is geen aparte klasse christenen. Zo van : dat was ik eerst niet, nu wel, en och ja, mijn man, mijn moeder die is nog maar een tobber. Vandaag vervuld, ben ik morgen ook weer leeg. Dan geldt weer: word vervuld. De meest vervulde christen is degene die het meest voor Christus op de knien ligt en smeekt om weer vervuld te worden.

Amen